

се носи.

Парабелъ.

Се надигна светъ.

Со пушки,
со щикови,
со гърбачи

навлезуатъ

джандари.

И копита затропаа.

Славиа е заградена.

И како море граници що мине,
кога вързъ него буриа скърца,
така и народъ окови кине,
кога у него заигра сърце!

За часъ—

Славиа пуста.

Надъ градотъ ношъ се точи.

Главняча рика.

Низъ Хартвингова

куршуми „думъ-думъ“.

Чубура

се бори.

Конъ до конъ,
щикъ до шикъ.

Чубура

се брани.

Конъ до конъ,
щикъ до шикъ.

По Александрова капки аргатска кърфъ.
Картешници олово сипатъ.
Главняча не збира.